

prima instanță: V. Cupcea
(Judecătoria Orhei)

dosarul nr. 2rc-567/16

instanța de apel: A. Panov, M. Moraru, A. Pahopol
(Curtea de Apel Chișinău)

DECIZIE

08 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Advencer”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății Comerciale „Tincomerț-Group” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Advencer” cu privire la încasarea datoriei și dobânzii de întârziere,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2016 prin care s-a restituit apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Advencer” împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei din 30 noiembrie 2015,

c o n s t a t ă

La 24 august 2015, SC „Tincomerț-Group” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Advencer” cu privire la încasarea datoriei și dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, în baza facturilor fiscale nr. DV-7648558 din 16 ianuarie 2015 și DV 7648559 din 17 ianuarie 2015 a comercializat materiale de construcții în asortiment către SRL „Advencer” și ultima și-a asumat obligația de a achita plata pentru mărfurile livrate în avans sau în termen de 5 zile de la data livrării. Din cauza neonorării obligațiilor contractuale prin neachitarea facturilor de plată pentru mărfurile livrate, s-a acumulat o datorie în sumă de 82600 lei, confirmată prin facturile și bonurile de control. Părțile au convenit că plata se consideră executată la data încasării mijloacelor bănești pe contul de decontare al vânzătorului. Reclamanta a solicitat încasarea datoriei în sumă de 82600 lei, dobânzii de întârziere în sumă de 5641, 95 lei și compensarea cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat – 2647,3 lei, cheltuieli de asistență juridică – 3000 lei și cheltuieli de deplasare în sumă de 150 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 30 noiembrie 2015, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată a SC „Tincomerț-Group” SRL. S-a încasat datoria

în sumă de 54198 lei, dobânda de întârziere în mărime de 5641,95 lei. S-au compensat 2647,30 lei cu titlu de taxă de stat și 3000 lei – cheltuieli de asistență juridică. În rest cerințele reclamantei SC „Tincomerț-Group” SRL s-au respins.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2016, nu s-a dat curs cererii de apel depuse de SRL „Advencer”, fiindu-i comunicat apelantei despre necesitatea prezentării apelului motivat și a dovezii de plată a taxei de stat până la 23 martie 2016, orele 11⁰⁰. Totodată, acesteia i-a fost explicat că, în cazul în care nu va lichida neajunsurile în termenul stabilit, cererea de apel nu va fi considerată depusă și va fi restituită.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2016, în temeiul art. 369 alin. (1) lit. a) CPC, apelul declarat de SRL „Advencer” s-a restituit.

La 21 aprilie 2016, SRL „Advencer” a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2016, solicitând admiterea recursului și casarea încheierii recurate cu restituirea pricinii spre rejudecare.

În motivarea recursului, recurenta SRL „Advencer” a indicat, că nefiind citată, nu a cunoscut despre ședința de judecată din 23 martie 2016 și termenul acordat pentru prezentarea apelului motivat și achitarea taxei de stat pînă la această dată.

Afirmă, SRL „Advencer” că, deși materialele cauzei atestă recepționarea citației de către recurentă, avizul de recepție nu este semnat nici de administratorul SRL „Advancer”, nici de alt angajat.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Materialele dosarului atestă faptul că copia încheierii Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2016 a fost expediată în adresa recurentei la 28 martie 2016 (f.d. 64), însă lipsesc date cînd a fost recepționată.

În circumstanțele relevate recursul declarat de către SRL „Advencer” se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 25 mai 2016, în adresa intimă a fost expediată spre cunoștință copia recursului declarat de către SRL „Advencer”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs.

Intimata nu și-au valorificat dreptul procedural de a depune referință la recursul declarat de către SRL „Advencer”.

În conformitate cu art. 426 CPC, prezentul recurs se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii recurate, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea recurată.

Potrivit art. 368 alin. (1) CPC, dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art. 364 și 365, instanța de apel dispune printr-o încheiere să nu se dea curs cererii, acordând apelantei un termen pentru lichidarea neajunsurilor.

Prin prisma art. 364 alin. (1) CPC, cererea de apel se depune în scris la instanța judecătorească a cărei hotărâre se atacă, cu plata taxei de stat în cazul în care apelul se impune cu taxă, în condițiile legii.

Iar potrivit art. 365 alin. (4) CPC, la cererea de apel se anexează dovada de plată a taxei de stat dacă apelul se impune cu taxă.

Din materialele pricinii rezultă că, prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 30 noiembrie 2015, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată a SC „Tincomerț-Group” SRL. S-a încasat datoria în sumă de 54198 lei, dobânda de întârziere în mărime de 5641,95 lei, s-au compensat 2647,30 lei cu titlu de taxă de stat și 3000 lei – cheltuieli de asistență juridică. În rest cerințele reclamantei SC „Tincomerț-Group” SRL s-au respins.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2016, nu s-a dat curs cererii de apel depuse de SRL „Advencer”, fiindu-i comunicat apelantei despre necesitatea prezentării apelului motivat și a dovezii de plată a taxei de stat până la 23 martie 2016, orele 11⁰⁰. Totodată, acesteia i-a fost explicat că, în cazul în care nu va lichida neajunsurile în termenul stabilit, cererea de apel nu va fi considerată depusă și va fi restituită.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2016, în temeiul art. 369 alin. (1) lit. a) CPC, apelul declarat de SRL „Advencer” s-a restituit.

În circumstanțele enunțate și în contextul normelor de drept citate supra, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră încheierea Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2016 de restituire a cererii de apel, legală și întemeiată, or, apelanta nu a prezentat în termenul acordat apelul motivat și dovada de achitare a taxei de stat.

Nu poate fi reținut argumentul recurenteii precum că nu a fost legal citată pentru data de 23 martie 2016, din care cauză nu a cunoscut despre acordarea termenului pentru prezentarea apelului motivat și achitarea taxei de stat până la data ședinței stabilite, deoarece materialele dosarului atestă că citația și copia încheierii din 17 februarie 2016 au fost expediate la data de 29 februarie 2016 și recepționate de către SRL „Advencer” la data de 01 martie 2016, fapt confirmat prin semnătura de pe avizul de recepție (f.d. 57).

Declarația recurenteii precum că semnătura de pe avizul de recepție din 01 martie 2016 nu este a administratoarei SRL „Advencer”, Roșca Marcela, este declarativă, nefiind probată în modul corespunzător.

Se accentuează că încheierea recurată este și în concordanță cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, or, potrivit acesteia (cazul Kreuz contra Poloniei, nr. 28249/95, cazul Golder și Z contra Marii Britaniei, cazul Malahov contra Moldovei, nr. 32268/02), dreptul la un tribunal nu este absolut, acesta, prin natura sa poate fi supus limitărilor. Or, dreptul de acces la justiție, prin sine, cere reglementare din partea statului.

În circumstanțele enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că prin emiterea încheierii contestate recurenteii nu i s-a încălcat nici un drept protejat de Convenția Europeană pentru Drepturile Omului și Libertăților Fundamentale.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea recurată este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurentă sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către SRL „Advencer” și a menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2016.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Advencer”.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2016 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății Comerciale „Tincomerț-Group” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Advencer”. cu privire la încasarea datoriei și dobânzii de întârziere.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic